

og erfarne Søofficerer og Skibsrederere afgivne Betænkning, som er fulgt med Lovforslaget, og paa-
 skjønner den Omhu og Sagkundskab, hvormed alle
 de paagældende Forhold i denne Henseende ere
 belyste, har jeg standset ved det samme Punkt i
 Betænkningen, som den ærede sidste Læser omtalte,
 nemlig den Sætning, som findes Pag. 13, at
 Skibsfarten er af en saa kosmopolitisk Karakter,
 at, dersom vort Land vilde underkaste sine Skibe
 flere indskrænkende Bestemmelser med Hensyn til
 Sierens Raadighed over samme end dem, der ere
 gjældende i andre Lande, vilde vor Skibsfart bukke
 under og blive ødelagt i denne Konkurrence.
 Men jeg skal dertil sige, at det forekommer mig
 noget besynderligt, om vort lille Land skulde gaa
 forud med Hensyn til slige Søfartslove, naar vi
 se hen til, hvilken overordentlig ringe Rolle vor
 lille Handelsflaade spiller i den hele Verdenshandel,
 og hvorledes de Folk, der bød omkring ved Havet,
 Sverrig, Norge, England, Lybssland, have en
 ganske anderledes stor Skibsfart, baade et større
 Antal Skibe og en større Gjennemsnitsdrægtighed
 for deres Skibe, og som for Størstedelen gaa i
 ganske anderledes lange Farter end de, vore Skibe
 ere bestemte til. Vor Handelsflaade udgjør i det
 Hele noget over 3,000 Skibe med en samlet Væste-
 drægtighed af c. 250,000 Tons — jeg nævner
 runde Tal —, Sverrigs Handelsflaade er omtrent
 dobbelt saa stor, Norges Handelsflaade er 6 Gange
 saa stor, og Englands Handelsflaade er 40
 Gange saa stor som vor. Den engelske Handels-
 flaade har en samlet Drægtighed af over 6 Mil-
 lioner Registertons, medens vor Flaade kun har
 250,000 Registertons og Norges 1,330,000. Det
 viser paa den ene Side det Omfang, de andre
 Flaader have i Forhold til vor. Se vi hen til
 Drægtigheden af vor Handelsflaade, viser det sig,
 at 1,205 Seilskibe og 35 Dampskibe ere under
 20 Tons, og at vi af Skibe, der ere beregnede
 til den store Fart, have ganske overordentlig faa.
 Af Skibe paa 20—50 Tons have vi 565 og af
 Skibe paa 300—500 Tons have vi 64 Seilskibe
 og 13 Dampskibe, medens vi af Skibe paa over
 500 Tons have 19 Seilskibe og 34 Dampskibe.
 Det vil altsaa ses, hvilket ganske overordentlig
 ringe Tal af vore Skibe der have en Drægtighed
 af over 300 Tons, og hvor stor en Del af vor
 Handelsflaade, der falder ind under Skibe, paa
 under 20 Tons eller 10 Læster, altsaa Skibe, som
 kun søge ind i vore egne Farvande, altsaa be-
 sørge Kystfarten. Med Hensyn til denne Fart
 gjælder jo, hvad den sidste ærede Læser sagde,
 at den frembyder ingen Fare af nogen Be-
 tydning for Skibene og endnu mindre for
 Mandstabet. Men for at der nu skulde være fuld
 Sige til at træffe de Bestemmelser, der findes i
 nærværende Lovforslag, maatte det dog have
 viist sig, at der virkelig her fandtes mange usø-
 dygtige Skibe, at der fandtes en Tilbøielighed hos
 Skibsrederere til at lade det mangle paa god

Udrustning og paa god Forsyning, og at det
 var Tilfældet her, som det er Tilfældet, navnlig
 i England, at man overaskurerer sine Skibe, og,
 hvad der i Særdeleshed maa lægges Vægt paa,
 at der var det Forhold tilstede, som er tilstede
 mange Steder i Udlandet, at Skipperne have ikke
 selv nogen Interesse i Skibets Vedligeholdelse og
 Tilværelse. Reglen hos os er imidlertid, at Skip-
 peren har Part i Skibet, og det kan altsaa ikke
 her let tænkes, at han skulde være ligegyldig for,
 hvorledes hans Skib er udrustet; thi naar han
 har sit eget Liv kjært, kan han ikke være tilbøielig
 til at drukne Mandstabet, eftersom han risikerer
 at drukne selv med. Men har det nu viist sig,
 at der er saadanne Omstændigheder tilstede her i
 Landet? Det tør jeg ikke benegte og heller ikke
 bekræfte; derom maa jeg sige, at jeg har ingen
 Kundskab. Men jeg ser af Betænkningen, at
 Kommissionen har udtalt, at den beklager at have
 manglet statistisk Materiale til at afgjøre Sligt,
 har manglet tilforladeligt Kundskab om, hvorledes
 Forholdene hos os ere bestafne. Endvidere har
 Kommissionen hentydet til, at der i de senere
 Aar — og det er muligt, at den engelske Sø-
 fartslovgivning har havt Indflydelse derpaa, idet
 det jo har været nødvendigt, at mange Skibe fra
 England ere, om jeg maa bruge det Udtryk, bleune
 udrangerede — er indtruffet Tilfælde, hvor man
 herhjemme har kjøbt usødygtige engelske Skibe;
 men den høitærede Indenrigsminister har jo havt
 sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold
 og har truffet Bestemmelser for at forhindre, at
 der fra England skulde blive indført usødygtige
 Skibe. Dertil sigter Loven af Marts 1876
 og Indenrigsministeriets Betjenotgjørelse af 21de
 September 1878. Altsaa denne Fare for, at
 Skibe, som indkjøbes fra fremmede Steder, skulle
 være usødygtige, vil der allerede ved de fra In-
 denrigsministeriets Side trufne Bestemmelser være
 raadet ialtsald nogen Bod paa. Jeg overfer na-
 turligvis ikke, at den Undersøgelse, hvorom der er
 Tale, kun foregaar ved Indregistreringen; og at
 man naturligvis ikke derved er betrygget for, hvor-
 ledes Skibene ville blive vedligeholdte, men med
 Hensyn til den fremtidige Vedligeholdelse tillader
 jeg mig at henvise til, hvad jeg før sagde, at der
 er det Forhold mig til stor Beroligelse, der i
 Reglen finder Sted, at Skipperen selv har Part
 i Skibet. Det har derfor ikke kunnet forundre
 mig, at der er udbredt en Frygt heri Landet for,
 at disse Bestemmelser skulle gjøres gjældende, og
 skjøndt jeg vistelig er vant til og ikke viger til-
 bage for, naar noget Nytt skal indføres, at der saa
 hæver sig Stemmer derimod, fortjener det dog efter
 min Mening en nøie Overveielse, om de Ind-
 vendinger, der offentlige have været fremsatte imod
 at komme ind paa saa indskrænkende Bestemmelser,
 som denne Lov indeholder, dog ikke have Noget
 paa sig, og jeg kan i saa Henseende ikke negte,
 at det forekommer mig, at det maa have ikke